*क्षिणिडर m. = क्षिणडीर.

*क्षिणडी f. Bein. der Durgâ. °प्रियतम (क्षिणिड° wohl fehlerhaft) m. Bein. Çiva's.

क्षिणडीर 1) m. *a) os Sepiae. — b) *Solanum Melongena. — c) *= रुचक und पुरुष. — 2) * n. Granatapfel.*

क्षिणडुक m. als Bein. Çiva's.

1. क्षित् (von 1. धा) 1) Adj. (f. श्री) *a) gesetzt, gelegt, gestellt, eingebracht in* (Loc.); *gelegen, liegend, enthalten, befindlich in* (Loc.). रथे *so v. a. angespannt. — b) ausgesetzt* (ein Preis). — *c) angestellt* (ein Wettlauf). — *d) zurechtgemacht. — e) geordnet, zugetheilt. — f) gerechnet zu* (Loc.). — *g) beigelegt* (Name). — *h) Jmd* (Dat. oder Gen.) *bestimmt, gehörig. — i) genehm, gelegen, passend, recht, zuträglich, erspriesslich, frommend, — Jmd* (Dat., Gen., Loc. oder im Comp. vorangehend). — *k) gewogen, günstig. — l) wohlgesinnt, es gut mit Andern meinend.* — 2) f. श्री *a)* Pl. Bez. *bestimmter Adern. — b) Damm.* — 3) n. *a) ein ausgesetzter Preis. — b)* Sg. und Pl. *Erspriessliches, Alles was frommt, Frommen, Wohl. — c) ein guter, erspriesslicher Rath.*

2. क्षित् s. u. 1. क्षि.

*क्षितक m. *Kind.*

क्षितकर Adj. *wohlthuend, nützend, Jmds* (Gen.) *Wohl befördernd, frommend.*

क्षितकाम Adj. *das Wohl Anderer wünschend, wohlwollend.*

क्षितकाम्या f. *der Wunsch Jmd* (Gen.) *wohlzuthun, — zu nützen* Gâtakam. 17,30. Nur Instr.

क्षितकारक Adj. = क्षितकर.

क्षितकारिन् Adj. desgl. Âpast. Nom. abstr. °रिता f. (Venis. 90,18) und °रित्व n.

क्षितकृत् Adj. desgl.

*क्षितनामन् m. N. pr. eines Mannes.

क्षितपथ्य Adj. (f. श्रा) *zuträglich und heilsam* und zugleich = क्षिता (= प्राप्ता) पथ्या (= करीतकी) येन Vâsav. 248,2.

*क्षितप्रणी m. *Späher.*

क्षितप्रयस् Adj. *der die Opferspeise aufgestellt hat* und *für den die O. a. worden ist*, so v. a. *dessen* oder *dem der Tisch gedeckt ist.*

1. क्षितबुद्धि f. *eine gute Absicht.* Instr. *in guter A.*

2. क्षितबुद्धि Adj. *wohlgesinnt.*

क्षितमित्र Adj. *gute Freunde habend.*

क्षितवचन n. *ein guter Rath.*

क्षितवत् Adj. *Nutzen —, Vortheil bringend.*

क्षितवादिन् Adj. *guten Rath ertheilend* Gâtakam. 12,25.

क्षितक्षरिवंश m. N. pr. eines Autors.

क्षितक्षित m. N. pr. eines Mannes.

क्षिताधायिन् Adj. = क्षितकर. Nom. abstr. °यिता f.

क्षितानुबन्धिन् Adj. *gute Folgen habend.*

क्षिताभङ्ग m. *Durchbruch eines Dammes* 205,13.

क्षिताय्, °यते *zum Heil gereichen, frommen* Vâsav. 226,1.

क्षितार्थ m. Acc. und Dat. *zum Heil, zum Frommen* 71,22. 90,22. Spr. 7397.

क्षितार्थिन् Adj. *dem es um sein* oder *Jmds Wohl zu thun ist* 61,10.

क्षितावत् Adj. *der sein Gut versteckt hat.*

*क्षितावली f. *ein best. Heilmittel.*

*क्षिताशंसा f. *Segenswunsch.*

क्षिताश्व m. N. pr. eines Mannes VP². 3,265.

क्षिताक्षित 1) Adj. *zuträglich und (oder) unzuträglich, Nutzen oder Schaden bringend.* — 2) f. श्रा Pl. Bez. *bestimmter Adern* Jâgñ. 3,108. — 3) n. Sg. *Nutzen und (oder) Schaden* 104,1.

क्षिताक्षितीय Adj. *über das Zuträgliche und Unzuträgliche handelnd.*

क्षिति f. in अस्मेक्षिति und देवक्षिति.

क्षितैषिन् Adj. *Gutes beabsichtigend, auf das Wohl Anderer bedacht.* Nom. abstr. °षिता f. Gâtakam. 4,12.

क्षितोक्ति f. *ein guter Rath.*

क्षितोपदेश m. 1) *eine Unterweisung in dem was frommt, nützliche Unterweisung, guter Rath.* — 2) Titel verschiedener Werke.

क्षितोपदेष्टर् Nom. ag. *unterweisend in dem was frommt.*

क्षित्वन् Adj. *eilend, rasch* Ṛv. 9,97,45.

क्षित्वाय Absol. zu 2. क्षा Ṛv. 10,14,8.

क्षित्वी desgl. Ṛv. 2,38,6. 6,59,6. 9,69,9. 10,99,5.

क्षिद्मा f. fehlerhaft für क्षिक्ता.

क्षिन् Indecl. = क्षि *denn.*

क्षित्ताल m. *Phoenix paludosa* Vâsav. 262,1. 268,4. Gâtakam. 26. Pañkad.

क्षिन्दु m. *ein Hindu.*

क्षिन्दुस्थान m. *Hindustan.*

क्षिन्दोल 1) m. (*f. श्रा) *Schaukel.* — 2) m. *ein best.* Râga S. S. S. 54. — 3) f. ई *eine best.* Râgiṇî S. S. S. 37.

क्षिन्दोलक (*m.) *Schaukel* Pañkad.

क्षिन्दोलय्, °यति *schaukeln.* क्षिन्दोल्यमान Pañkad.

क्षिन्व्, क्षिन्वति (प्रीणनार्थः). Ist = 1. क्षि und auch daraus weitergebildet; zu belegen क्षिन्वतु Ṛv. 1, 27,1. क्षिन्व 10,156,2. TS. 3,2,5,3. Kâtj. Çr. 9,12,4. क्षिन्वति Çat. Br. 3,5,1,35. 14,1,2,19.

क्षिन्व् m. etwa *Treiber* (als Vater Indra's). Nach Sâj. = प्रीणयितर्.

क्षिन्विधेनामन् (so zu verbinden) Adj. neben वाचस्पति Maitr. S. 1,9,1 (131,8). क्षिन्धिधेनामन् Kâṭh. und Çâñkh. Çr. 10,14,5. विधेनामन् Taitt. Âr. 3,1,2.

क्षिबुक n. ὑπόγειον, *das 4te astrol. Haus.*

1. क्षिम् Interj. wechselt mit क्षिङ्.

2. क्षिम् *Kälte, Frost.* Nur Instr. क्षिमा (Ṛv. 10,37, 10. 68,10), der aber auch auf क्षिमन् zurückgeführt werden kann.

क्षिमन् 1) m. *a) Kälte, Kühlung. — b) Winter. — c) *Sandelbaum. — d) *der Mond.* Vgl. क्षिमकर u. s. w. — *e) *Kampfer.* — 2) f. क्षिमा *die kalte Zeit, Winter.* Nur in der Verbindung mit शत *hundert.* — 3) * f. क्षिमी angeblich *Nacht.* — 4) * f. क्षिमा *a) Kardamomen. — b) Cyperus rotundus* und *eine andere Species. — c) Trigonella corniculata. — d) ein best. Arzeneistoff*, = रेणुका. — *e)* Bein. der Durgâ. — 5) n. *a) Schnee*, seltener *Eis. — b) Sandel. — c) *das Holz von Cerasus Puddum. — d) *Zinn* Râgan. 13,21. — *e) *Perle* Râgan. 13, 153. — *f) *frische Butter.* — *g)* N. pr. eines Varsha VP. 2,1,19. 27. — 6) Adj. (f. श्रा) *kalt, kühl* Gâtakam. 19,22. 43.

क्षिमऋतु m. *Winter* Çiç. 6,61.

क्षिमक 1) m. *a) *Flacourtia sapida. — b)* N. pr. eines Mannes. — 2) *f. °मिका *Reif.*

क्षिमकणिन् Adj. *von Schneeflocken begleitet.*

क्षिमकर m. 1) *der Mond* Vâsav. 4,1. 186,2. — 2) *Kampfer.*

क्षिमकरतनय m. Patron. *des Planeten Mercur.*

क्षितकषाय m. *ein best. kühler Trank.*

क्षिमकिरण m. *der Mond* Dhûrtan. 62.

1. क्षिमकूट n. *Schneekuppe.*

2. *क्षिमकूट m. *Winter.*

क्षिमक्षाधर m. *das Schneegebirge, der* Himâlaja.

क्षिमखण्ड n. *Hagelkorn* Mârk. P. 12,13. 18.

क्षिमगिरि m. *das Schneegebirge, der* Himâlaja.

क्षिमगिरिसुता f. Patron. der Pârvatî.

क्षिमगिरिसुताकान्त m. Bein. Çiva's.

क्षिमगु m. *der Mond.*

क्षिमगृह und °क n. *ein Gemach mit Kühlung verschaffenden Einrichtungen* Kâd. 241,11 (393,13). 243,22 (397,8). 258,1 (421,17). 2,3,21 (2,16).

क्षिमघ्न Adj. *den Schnee abhaltend.*

*क्षिमज्ञ 1) m. *der Berg* Mainâka. — 2) f. श्रा *a) eine best. Pflanze*, = तीरिणी. — *b) aus* Javanâla *gewonnener Zucker. — c)* Bein. α) der Pârvatî. — β) der Çakî.

क्षिमज्योतिस् Adj. *kaltstrahlig* (der Mond).